

ประสิทธิผลการจัดการโครงการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติด
เรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

Effectiveness of Drug and Narcotics recidivism Project

Prachuap Khiri Khan Prison

โกศล ศุภกิจเดชา¹ วรสิทธิ์ เจริญพุ่ม²

Kosol Supakijdacha¹ Vorsit Charoenputh²

นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต¹ อาจารย์²

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

Master of Public Administration student¹, lecturer²

College of Management Innovation, Rajamangala University of Technology Rattanakosin

E – Mail: kosolsupakijdacha@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อประเมินประสิทธิผลการนำโครงการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติดเรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไปปฏิบัติ (2) เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการจัดการโครงการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติดเรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไปปฏิบัติจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล และ (3) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลการนำโครงการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติดเรือนจำไปปฏิบัติกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการจัดการโครงการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติด การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ต้องขังที่ต้องโทษคดียาเสพติดในเรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 312 คน ใช้แบบสอบถามในการรวบรวมข้อมูล และใช้สถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และสหสัมพันธ์เพียร์สัน ผลการวิเคราะห์พบว่า (1) ด้านประสิทธิผลการนำโครงการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติดเรือนจำไปปฏิบัติ พบว่า อยู่ในระดับมาก (2) ด้านการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการจัดการโครงการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติดเรือนจำ จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (3) ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลการนำโครงการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติดเรือนจำไปปฏิบัติกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการจัดการโครงการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติดเรือนจำ พบว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวก ในระดับต่ำจนถึงระดับ ค่อนข้างสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ประสิทธิภาพ การป้องกันการกระทำความผิดซ้ำซ้อน คดียาเสพติด

Abstract

The purpose of this research were to 1) explore effectiveness of Drug and Narcotics recidivism Project Prachuabkirikhan Prison 2) compare attitude of respondent toward effectiveness of Drug and Narcotics recidivism Project Prachuabkirikhan Prison via demographic factors. 3) explain correlation between effectiveness of Drug and Narcotics recidivism Project Prachuabkirikhan Prison with critical success factors. This was quantitative approached; sample were 312 drug and narcotics prisoner of Prachuabkirikhan Prison.

Analytical statistics were percentages standard deviation mean t test ANOVA and Pearson correlation. Major results were 1) effectiveness of Drug and Narcotics recidivism Project Prachuabkirikhan Prison was high level. 2) attitude of respondent toward effectiveness of Drug and Narcotics recidivism Project Prachuabkirikhan Prison via demographic factors were significant difference. 3) correlation between effectiveness of Drug and Narcotics recidivism Project Prachuabkirikhan Prison with critical success factors with were positive statistical correlation.

Keywords: Effectiveness, Prevention of Recidivism, Narcotics

บทนำ

ปัญหาด้านยาเสพติดถือเป็นปัญหาที่ทำลายความมั่นคงและเป็นปัญหาสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ เนื่องจากมีผลกระทบต่อประชาชนในประเทศโดยเฉพาะ เช่น การสูญเสียกำลังงานในการจ้างงานเนื่องจากประสิทธิภาพการทำงานที่ต่ำกว่ามาตรฐานของผู้ติดยาเสพติด และการสูญเสียงบประมาณของภาครัฐในการป้องกันและแก้ไขปัญหานี้ ซึ่งส่งผลกระทบต่อพัฒนาของประเทศ ดังนั้น ภาครัฐจึงจำเป็นต้องพิจารณาและดำเนินนโยบายในการป้องกันยาเสพติดอย่างเร่งด่วน โดยการให้ความสำคัญกับการเข้าถึงข้อมูลและการศึกษา เพื่อลดโอกาสในการติดยาเสพติด รวมถึงการปรับปรุงระบบโทษทางอาญาและการให้การช่วยเหลือผู้ต้องขังที่พ้นโทษ เพื่อลดโอกาสในการกลับมากระทำความผิดอีกครั้งในเรื่องยาเสพติด นอกจากนี้ ยังควรมีการเสริมสร้างความเชื่อมั่นในการจ้างงานและการเข้าถึงโอกาสในการทำงานสำหรับผู้ต้องขังที่พ้นโทษ ในระดับที่จะช่วยลดความเสี่ยงในการกลับมากระทำความผิดในคดียาเสพติดอีกครั้ง ในทางเดียวกัน การระงับการกระทำความผิดที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดจะช่วยเพิ่มความปลอดภัยและความมั่นคงให้กับสังคมและประเทศชาติในระยะยาว

ในปัจจุบันมีผู้ต้องโทษถูกคุมขังอยู่ในเรือนจำ ทณฑสถาน จำนวน 284,8560 คน ซึ่งในเรือนจำนี้เป็นผู้ต้องคดีเกี่ยวกับยาเสพติด จำนวน 208,896 คน คิดเป็นร้อยละ 73.41 (ข้อมูล ณ วันที่ 1 เมษายน 2567) ของจำนวนผู้ต้องขังทั้งหมดที่มีอยู่ในเรือนจำและทัณฑสถานของประเทศไทย ซึ่งผู้ต้องคดียาเสพติดส่วนมากจะเป็นผู้ที่ต้องคดีหลายครั้ง (กรมราชทัณฑ์, 2567)

เรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นหน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค ภายใต้การดูแลของกรมราชทัณฑ์ มีหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขังที่มีกำหนดโทษไม่เกิน 15 ปี โดยไม่จำกัดประเภทความผิด นอกจากนี้ยังมีภาระหน้าที่ในการพัฒนาพฤตินิสัยของผู้ต้องขัง เพื่อให้พวกเขากลับมาเป็นสมาชิกที่ดีในสังคม และไม่มีอาการกลับมากระทำความผิดอีก โดยใช้แผนปฏิบัติการตามนโยบายของกรมราชทัณฑ์ โดยการให้การศึกษ การฝึกวิชาชีพ ส่งเสริมการมีงานทำ และใช้วิธีการลดโทษและการพักโทษ เพื่อลดความเสี่ยงในการกลับมากระทำความผิดซ้ำ

จำนวนผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ในปัจจุบันมีทั้งหมด 1,864 คน โดยมีผู้ต้องขังที่ต้องคดียาเสพติดจำนวน 1,407 คน ซึ่งเป็นร้อยละ 75.48 ของจำนวนผู้ต้องขังทั้งหมด (กรมราชทัณฑ์, 2567) การจัดการปัญหานี้จึงเป็นสิ่งสำคัญในการบริหารงานราชทัณฑ์ ทั้งในการควบคุมและพัฒนาพฤตินิสัยของผู้ต้องขัง โดยการสร้างแผนป้องกันการกลับมากระทำความผิดอีกครั้งให้มีประสิทธิภาพ จะช่วยลดความเสี่ยงและให้ประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศจึงเป็นที่มาของการศึกษาถึงประสิทธิผลการจัดการโครงการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของกรณีคดียาเสพติดเรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ครั้งนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินประสิทธิผลการนำโครงการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติดเรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไปปฏิบัติ
2. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการจัดการโครงการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติดเรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไปปฏิบัติ จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล
3. เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลการนำโครงการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติดเรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไปปฏิบัติกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการจัดการโครงการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติดเรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

สมมติฐานการวิจัย

1. ประสิทธิผลการจัดการโครงการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติดเรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในระดับมาก
2. ผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความเห็นต่อประสิทธิผลการจัดการโครงการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติดเรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไม่แตกต่างกัน จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล
3. ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลการจัดการโครงการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติดเรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำโครงการไปปฏิบัติ เป็นเชิงบวก

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ครอบคลุมการศึกษาประสิทธิผลการจัดการโครงการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติดเรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิผลการจัดการโครงการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติดเรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไปปฏิบัติโดย จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

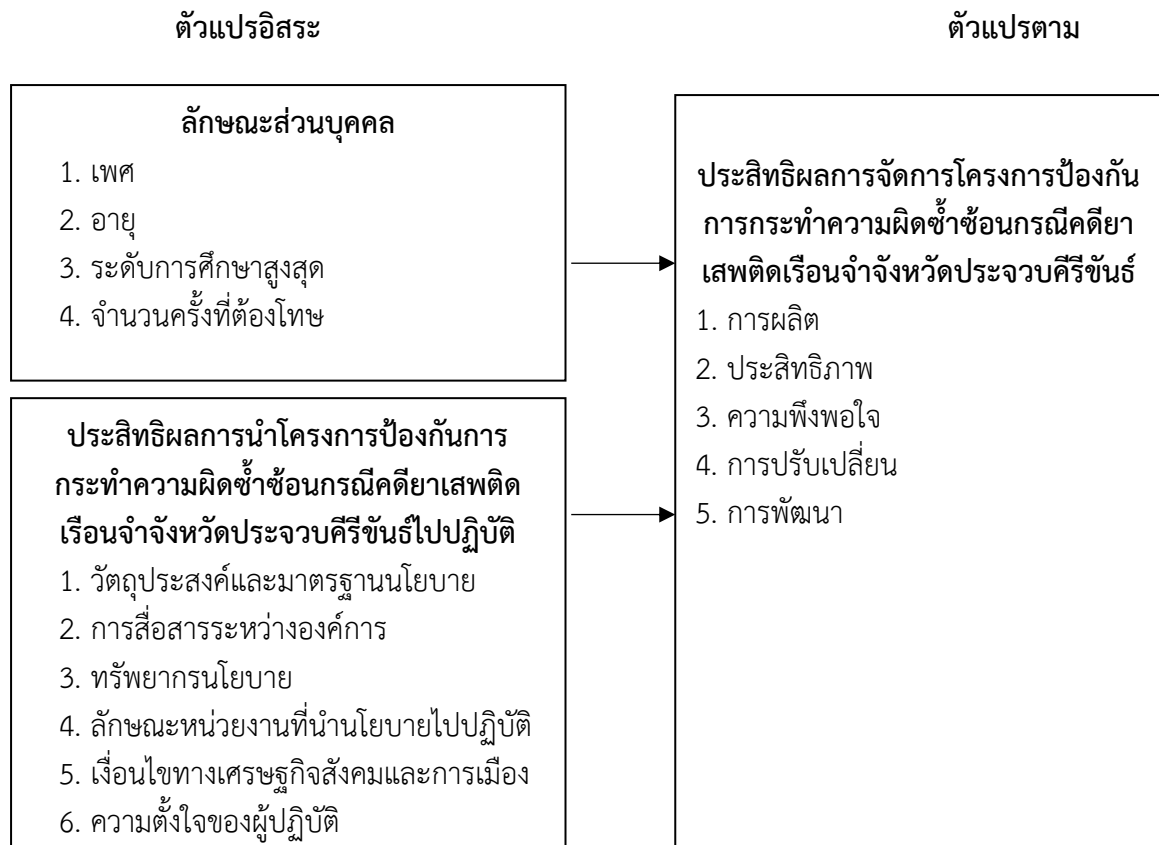
ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ ตัวแปรด้านลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด และจำนวนครั้งที่ต้องโทษ และตัวแปรด้านการนำนโยบายไปปฏิบัติ ได้แก่ วัตถุประสงค์และ มาตรฐานนโยบาย การสื่อสารระหว่างองค์กร ทรัพยากรนโยบาย ลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ทักษะของผู้ปฏิบัติ

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ ความคิดเห็นต่อความสำเร็จในการจัดการโครงการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติดเรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ซึ่งประกอบด้วย 1. การผลิต คือ ผู้ต้องขังที่ผ่านการพัฒนาพฤติกรรมของโครงการที่เรือนจำนำมาใช้ไม่กลับมาต้องคดีอีก 2. ประสิทธิภาพ คือ การดำเนินโครงการในการป้องกันการกลับมากระทำความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติดของผู้ต้องขังมีการนำทรัพยากรต่างๆมาใช้อย่างคุ้มค่า ได้แก่ การใช้ทุน บุคลากร เครื่องมือหรืออุปกรณ์ต่างๆ มาใช้ในการดำเนินโครงการโดยมีประสิทธิผล 3. ความพึงพอใจ คือ การดำเนินโครงการที่มีความสำเร็จ สอดคล้องกับความเห็นของประชาชนในการป้องกันการกลับไปต้องคดีของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 4. การปรับเปลี่ยน คือ โครงการสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์ ปรับประยุกต์ให้เข้ากับสถานการณ์ และ 5. การพัฒนา คือ โครงการมีการพัฒนาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทั้งจากสถานการณ์ภายนอกและสถานการณ์ภายใน

กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “ประสิทธิผลการจัดการโครงการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติด เรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์” ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี จากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ มาเป็นพื้นฐานและแนวทางในการศึกษา โดยศึกษาแนวคิดของ Van Meter, D. S., & Van Horn, C. E. (1975) เกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ และศึกษาแนวคิดของ James L. Gibson, John M. Lvancevich, James H. Donnelly, JR., Robert Konopaske (2013) แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลมากำหนดกรอบแนวคิด ดังภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรในการวิจัยคือ ผู้ต้องขังที่ต้องโทษคดียาเสพติดในเรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 1,407 ราย คือ

ลำดับที่	แดนคุมขัง	จำนวนผู้ต้องขัง
1	แดน 1	327
2	แดน 2	507
3	แดน 3	312
4	แดน 4	64
5	แดนหญิง	197
	รวม	1,407

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ มีจำนวน 312 คน ซึ่งเป็นตัวแทนของผู้ต้องขังคดียาเสพติดเรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ทั้ง 5 แดน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่นำมาใช้ในการศึกษา คำนวณได้จากตัวแทนผู้ต้องขังคดียาเสพติดเรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ทั้ง 5 แดน ด้วยสูตรทาร์ ยามาเน่ (Yamane) โดยใช้ค่าระดับความคลาดเคลื่อน 0.05 การศึกษาครั้งนี้ ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างโดยใช้หลักความน่าจะเป็น (Probability Sampling) ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิอย่างเป็นสัดส่วน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งเป็นคำถาม ชนิดปลายปิด สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้

1 แบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดการโครงการป้องกันการกระทำ ความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติดเรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 คำถามเป็นข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด และจำนวนครั้งที่ต้องโทษ มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List)

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ ตัวแปรด้านการนโยบายไปปฏิบัติได้แก่ วัตถุประสงค์และ มาตรฐานนโยบาย การสื่อสารระหว่างองค์การ ทรัพยากรนโยบาย ลักษณะหน่วยงาน ที่นโยบายไปปฏิบัติ เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ทักษะของผู้ปฏิบัติ โดยเป็นคำถามประเภทปลายปิด (Close Form) ให้ผู้ถูกถามเลือกตอบ

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับระดับประสิทธิผลในการจัดการโครงการป้องกันการกระทำ ความผิดซ้ำซ้อน กรณีคดียาเสพติดเรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ซึ่งประกอบด้วย 1. การผลิต 2. ประสิทธิภาพ 3. ความพึงพอใจ 4. การปรับเปลี่ยน 5. การพัฒนา โดยเป็นคำถามประเภทปลายปิด (Close Form) ให้ผู้ถูกถามเลือกตอบ

ทั้งนี้ ข้อคำถามทั้งหมดเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert Scale) จำนวน 48 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามจากกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังคดียาเสพติดเรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ทั้ง 5 แดน ที่ส่งคืนมาให้ผู้ศึกษาโดยตรง

2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าเอกสารหนังสือ ตำรา บทความ บริการค้นหาข้อมูลภายใต้เครือข่ายอินเทอร์เน็ต และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลการจัดการโครงการป้องกันการกระทำ ความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติด

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล เมื่อผู้ศึกษาได้รวบรวมข้อมูลและตรวจสอบ ความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้ว ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมา ทั้งหมด มาเข้ารหัส (Coding) แล้วนำไปวิเคราะห์ประเมินผลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปช่วยในการ วิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการวิเคราะห์ ค่าที่การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันและสมการถดถอยเชิงพหุ

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุราชการ ระดับการศึกษาสูงสุด และจำนวนครั้งที่เคยต้องโทษ มีรายละเอียดดังนี้

เพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 269 คน คิดเป็นร้อยละ 86.20 รองลงมาคือ เพศหญิง จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 13.80

อายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง อายุระหว่าง 26 – 35 ปี จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 43.90 อายุระหว่าง 36 – 45 ปี จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 35.90 อายุระหว่าง 46 – 55 ปี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 13.80 อายุระหว่าง 18 – 25 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 4.20 และอายุระหว่าง 56 – 65 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.20 ตามลำดับ

ระดับการศึกษาสูงสุด พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับชั้นประถมศึกษา จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 32.40 ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 22.80 ผู้ไม่รู้หนังสือ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.90 ระดับชั้นปริญญาตรี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.20 และอื่นๆ ได้แก่ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.20 ตามลำดับ

จำนวนครั้งที่เคยต้องโทษ พบว่า เคยต้องโทษ 2 – 3 ครั้ง จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 54.50 ต้องโทษเป็นครั้งแรก จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 42.90 เคยต้องโทษ 4 - 5 ครั้ง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.60

ประสิทธิผลการนำโครงการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติดเรือนจำจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ไปปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุด ลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า ข้อ 2 การสื่อสารระหว่างองค์กร อยู่ในระดับ มากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 รองลงมาคือ ข้อ 6. ความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ อยู่ในระดับ มากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 รองลงมาคือ ข้อ 4. ลักษณะหน่วยงานที่นโยบายไปปฏิบัติอยู่ในระดับ มากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 รองลงมาคือ ข้อ 1. วัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบาย อยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 รองลงมาคือ ข้อ 3. ทรัพยากรนโยบายอยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 และ ข้อ 5. เงื่อนไขทางเศรษฐกิจสังคมและการเมือง อยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 ตามลำดับ

ประสิทธิผลการนำโครงการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติดเรือนจำจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ไปปฏิบัติ ด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบาย อยู่ในระดับ มากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุด ลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมิน พบว่าข้อที่ 3 วัตถุประสงค์ของโครงการสามารถนำไปสู่การ ลด ละ เลิก การกลับไปข้องเกี่ยวกับยาเสพติดได้ อยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 รองลงมาคือ ข้อ2. โครงการมีมาตรฐานสามารถนำไปใช้ในการดำเนินการได้ทุกสถานการณ์ อยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 และข้อ 1 โครงการสามารถสร้างแนวคิดในการป้องกันการกลับไปข้องเกี่ยวกับยาเสพติดได้ อยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 ตามลำดับ

ประสิทธิผลการนำโครงการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติดเรือนจำจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ไปปฏิบัติ ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กร อยู่ในระดับ มากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุด ลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมิน พบว่าข้อที่ 3.โครงการมีการถ่ายทอดความรู้ที่เป็นปัจจุบัน และมีการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานอื่น เพื่อให้ผู้เข้าอบรมเข้าใจและเกิดความสนใจในเนื้อหาของการอบรมได้ดี อยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 รองลงมาคือ ข้อที่ 2.โครงการมีการนำสื่อการนำเสนอ การสร้างการรับรู้และหลักการของโครงการ โดยใช้

อุปกรณ์ในการสื่อสารระหว่างวิทยากรกับผู้เข้าร่วมอบรมที่ดี เข้าใจง่ายอยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 และข้อ 1.โครงการสามารถสร้างการสื่อสารให้แก่ผู้เข้าอบรมถึงความจำเป็น และความสำคัญของการอบรมในการป้องกันยาเสพติดได้ อยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 ตามลำดับ

ประสิทธิภาพการนำโครงการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติดเรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไปปฏิบัติ ด้านทรัพยากรนโยบาย อยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุด ลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า ข้อ 4.โครงการมีวิทยากรที่มีความรู้ สามารถถ่ายทอดความรู้ และกระตุ้นความสนใจให้แก่ผู้เข้ารับการอบรมได้ อยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 รองลงมาคือ ข้อ 5.บุคลากรของโครงการได้รับการเพิ่มพูนความรู้ที่จำเป็นสำหรับการอบรม อยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 รองลงมาคือ ข้อ 1.โครงการมีการจัดเตรียมอุปกรณ์และสื่อการอบรมที่ดีมีความพร้อมและเพียงพอต่อการอบรม อยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 รองลงมาคือข้อ 6.โครงการมีการจัดสรรวิทยากรที่มีความรู้ให้เพียงพอต่อการดำเนินโครงการ อยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 รองลงมาคือ ข้อ 2.โครงการได้รับการจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอต่อการดำเนินโครงการ อยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 และข้อ 3.โครงการได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างเพียงพอ อยู่ในระดับ ปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 ตามลำดับ

ประสิทธิภาพการนำโครงการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติดเรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไปปฏิบัติ ด้านลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ อยู่ในระดับ มากที่สุดค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุด ลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า ข้อ 5.เรือนจำมีความเอาใจใส่ต่อการดำเนินการโครงการอยู่ในระดับ มากที่สุดค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 รองลงมาคือ ข้อ 3.เรือนจำมีการจัดโครงการโดยบุคลากรที่มีความรู้ของเรือนจำ อยู่ในระดับ มากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 รองลงมาคือ ข้อ 1.หน่วยงานที่ดำเนินโครงการมีส่วนเกี่ยวข้องกับการป้องกันการซ้ำเกี่ยวกับยาเสพติด อยู่ในระดับ มากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 รองลงมาคือข้อ 4.เรือนจำมีการแบ่งส่วนงานที่รับผิดชอบในการดำเนินโครงการที่ชัดเจน อยู่ในระดับ มากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 รองลงมาคือ ข้อ 2.ในการดำเนินโครงการมีการส่งเสริมและสนับสนุนโครงการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 และข้อ 6.หลังการดำเนินโครงการเรือนจำได้มีการติดตามผลของโครงการอย่างต่อเนื่อง อยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 ตามลำดับ

ประสิทธิภาพการนำโครงการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติดเรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไปปฏิบัติ ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจสังคมและการเมือง อยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุด ลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า ข้อ 1.โครงการสามารถดำเนินการได้แม้มีการเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจ อยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 รองลงมาคือ ข้อ 3.การดำเนินการโครงการสามารถสร้างแนวคิดในการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษได้ โดยผู้พ้นโทษไม่กลับมาข้องเกี่ยวกับยาเสพติดอีก อยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 รองลงมาคือข้อ 2.การดำเนินโครงการมีความสอดคล้องต่อภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันและรองรับการเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจในอนาคต อยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 รองลงมาคือ ข้อ 8.การดำเนินโครงการมีความสอดคล้องกับนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของราชการ อยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 รองลงมาคือ ข้อ 7.การสนับสนุนและบูรณาการร่วมกันจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ทำให้ผู้พันโทไม่กลับไปข้องเกี่ยวกับยาเสพติดอีก อยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 รองลงมาคือข้อ 6. การออกกฎหมายสามารถทำให้การดำเนินโครงการสามารถป้องกันการกลับไปกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดได้ อยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 รองลงมาคือ ข้อ 5.โครงการที่ท่านเข้าร่วมสามารถสร้างความเชื่อมั่นแก่ประชาชนในการป้องกันการกลับไปข้องเกี่ยวกับยาเสพติดได้ อยู่ในระดับ ปานกลางค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 และ ข้อ 4.โครงการสามารถสร้างการยอมรับของประชาชนหลังพ้นโทษได้ อยู่ในระดับ ปานกลางค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 ตามลำดับ

ประสิทธิผลการนำโครงการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติดเรือนจำจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ไปปฏิบัติ ด้านความตั้งใจของผู้ปฏิบัติงาน อยู่ในระดับ มากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า ข้อ 4.วิทยากรมีทัศนคติที่ต่อการดำเนินโครงการ อยู่ในระดับ มากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 รองลงมาคือ ข้อ 2.วิทยากรของโครงการมีความทุ่มเท เสียสละในการดำเนินโครงการ อยู่ในระดับ มากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 รองลงมาคือ ข้อ 1.วิทยากรของโครงการมีความเข้าใจ และสามารถถ่ายทอดความรู้ในการอบรมโครงการได้ดี อยู่ในระดับ มากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 รองลงมาคือข้อ 5.มีการบูรณาการเพื่อเพิ่มพูนความรู้ของวิทยากรเรือนจำร่วมกับวิทยากรจากหน่วยงานอื่น และข้อ 6 มีการสนับสนุนอัตรากำลังในการดำเนินการโครงการด้วยความสมัครใจจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับ มากที่สุดค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 และข้อ 3.เจ้าหน้าที่เรือนจำมีความพร้อมหมุนเวียนอัตรากำลังเพื่อเข้าร่วมเป็นวิทยากรถ่ายทอดความรู้ อยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 ตามลำดับ

ประสิทธิผลการจัดการโครงการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติดเรือนจำจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า ข้อ 3.ความพึงพอใจ อยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 รองลงมาคือ ข้อ 4.การปรับเปลี่ยน อยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 รองลงมาคือ ข้อ 5.การพัฒนา อยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 รองลงมาคือ ข้อ 2.ประสิทธิภาพ อยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 และข้อ 1.การผลิต อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 ตามลำดับ

ประสิทธิผลการจัดการโครงการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติดเรือนจำจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ ด้านการผลิต อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.06 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า ข้อ 2.ผลจากการดำเนินโครงการทำให้ผู้เข้าร่วมโครงการมีการพัฒนาความคิดที่ไม่ต้องการกลับไปข้องเกี่ยวกับยาเสพติดอีกอยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 รองลงมาคือ ข้อ 1.ผลจากการดำเนินโครงการทำให้ผู้เข้าร่วมโครงการไม่กลับไปเสพหรือค้ายาเสพติดอีก อยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 และข้อ 3.รัฐบาลได้รับความสำเร็จในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจากการดำเนินโครงการที่จัดให้ผู้ต้องขังเข้าร่วม อยู่ในระดับ ปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 ตามลำดับ

ประสิทธิผลการจัดการโครงการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติดเรือนจำจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ ด้านประสิทธิภาพ อยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า ข้อ 1.ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการมีความคุ้มค่ากับการดำเนินโครงการ อยู่ในระดับ มากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32

รองลงมาคือ ข้อ 2.การจัดการโครงการมีการใช้ทรัพยากรในการดำเนินโครงการอย่างคุ้มค่า อยู่ในอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 และข้อ3.การจัดโครงการไม่รบกวนอัตรากำลังของเจ้าหน้าที่เรือนจำฯ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 ตามลำดับ

ประสิทธิผลการจัดการโครงการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติดเรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านความพึงพอใจ อยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า ข้อ 2.ผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจในความรู้และความสำคัญของโครงการ อยู่ในระดับ มากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 รองลงมาคือ ข้อ 1.ผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจในเนื้อหาและประโยชน์ของการเข้าร่วมโครงการ อยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 และข้อ 3.ผู้เข้าอบรม มีความพึงพอใจกับวิธีการนำเสนอแนวทางการลด ละ เลิก การข้องเกี่ยวกับยาเสพติด อยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 ตามลำดับ

ประสิทธิผลการจัดการโครงการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติดเรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการปรับเปลี่ยน อยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า ข้อ 4. คณะทำงานมีการปรับเปลี่ยนเนื้อหา สื่อการนำเสนอ เพื่อให้เข้าใจง่าย อยู่ในระดับ มากที่สุดค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 รองลงมาคือ ข้อ 2.คณะทำงานมีการปรับเปลี่ยนวิธีการในการบริหารจัดการโครงการให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่อสถานการณ์การต่างๆ อยู่ในระดับ มากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 รองลงมาคือข้อ 1.วิทยากรมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการนำเสนอให้เหมาะสมและมีความเป็นปัจจุบัน อยู่ในระดับ มากที่สุดค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 และข้อ 3.สถานที่ดำเนินการโครงการมีการปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับการอบรม อยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ตามลำดับ

ประสิทธิผลการจัดการโครงการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติดเรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการพัฒนา อยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า ข้อ 2.โครงการมีการพัฒนาวิทยากร เพื่อให้มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ต่อการป้องกันการกลับมาข้องเกี่ยวกับยาเสพติด และข้อ 3.โครงการมีการพัฒนาแนวทางในการป้องกันการกลับไปข้องเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างเหมาะสม อยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 และข้อ 1.โครงการมีการพัฒนารูปแบบการอบรมให้มีความเหมาะสมภายใต้ข้อจำกัดด้านต่างๆ อยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 ตามลำดับ

ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีความเห็นต่อประสิทธิผลการจัดการโครงการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติดเรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ด้านเพศ พบว่า ค่า p value มีค่าเท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า .05 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นต่อประสิทธิผลการจัดการโครงการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติดเรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไม่แตกต่างกัน

ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีความเห็นต่อประสิทธิผลการจัดการโครงการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติดเรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ด้านอายุ พบว่า ค่า p value มีค่าเท่ากับ .695 ซึ่งมากกว่า .05 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่าง มีความเห็นต่อประสิทธิผลการจัดการโครงการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติดเรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์แตกต่างกัน

ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีความเห็นต่อประสิทธิผลการจัดการโครงการป้องกันการกระทำ ความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติดเรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ด้าน การศึกษาสูงสุด พบว่า p value มีค่าเท่ากับ .372 ซึ่งมากกว่า .05 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่าง มีความเห็นต่อ ประสิทธิผลการจัดการโครงการป้องกันการกระทำ ความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติดเรือน จำจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์แตกต่างกัน

ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีความเห็นต่อประสิทธิผลการจัดการโครงการป้องกันการกระทำ ความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติดเรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ด้านจำนวน ครั้งที่ต้องโทษ พบว่า p value มีค่าเท่ากับ .514 ซึ่งมากกว่า .05 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นต่อ ประสิทธิผลการจัดการโครงการป้องกันการกระทำ ความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติดเรือนจำจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์แตกต่างกัน

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลการจัดการโครงการป้องกันการกระทำ ความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติดเรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำโครงการไปปฏิบัติในเชิงบวก ใน ระดับต่ำ จนถึงระดับค่อนข้างสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “ประสิทธิผลการจัดการโครงการป้องกันการกระทำ ความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติด เรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์” สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

ประสิทธิผลการนำโครงการป้องกันการกระทำ ความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติดเรือนจำจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ไปปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความ คิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุด ลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า ข้อ 2 การสื่อสารระหว่าง องค์กร อยู่ในระดับ มากที่สุด รองลงมาคือ ข้อ 6. ความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ อยู่ในระดับ มากที่สุด รองลงมาคือ ข้อ 4. ลักษณะหน่วยงานที่นโยบายไปปฏิบัติอยู่ในระดับ มากที่สุด รองลงมาคือ ข้อ 1.วัตถุประสงค์และ มาตรฐานนโยบาย อยู่ในระดับ มาก รองลงมาคือข้อ 3. ทรัพยากรนโยบายอยู่ในระดับ มาก และข้อ 5. เงื่อนไข ทางเศรษฐกิจสังคมและการเมืองอยู่ในระดับมากตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของมัทนา เมฆตรง (2565) ที่ศึกษาวิจัยเรื่องประสิทธิผลการนำนโยบายไปปฏิบัติในธุรกิจการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าในประเทศไทย พบว่า ประสิทธิผลการนำนโยบายภาครัฐไปปฏิบัติในธุรกิจการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าในประเทศไทย พบว่า โดย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ ศศิศิษฐ์ รักดี (2562) ศึกษาเรื่อง ประสิทธิผลการนำนโยบายหลัก สหิทธิมนุษยชนไปปฏิบัติของผู้ต้องขังที่ติดเชื้อเอชไอวีของทัณฑสถานหญิงธนบุรีพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำ นโยบายไปปฏิบัติในภาพรวมและรายได้มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และประสิทธิผลการนำนโยบายหลักสิทธิ มนุษยชนไปปฏิบัติของผู้ต้องหาที่ติดเชื้อเอชไอวีของทัณฑสถานหญิงธนบุรี ในภาพรวม และรายได้มี ประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก แต่ขัดแย้งกับปณณัสน์ ต้นใจ (2560) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การกระทำผิดซ้ำใน คดียาเสพติด ของผู้ต้องขังทัณฑสถานหญิงชลบุรี ที่พบว่า ผู้ต้องขังหญิงมีความคิดเห็นว่าทุกสาเหตุมีผลต่อการ กระทำ ความผิดซ้ำอยู่ในระดับปานกลาง

เปรียบเทียบประสิทธิผลการจัดการโครงการป้องกันการกระทำ ความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติด เรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไปปฏิบัติจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล พบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีความเห็นต่อประสิทธิผลการจัดการโครงการป้องกันการกระทำ ความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติดเรือนจำ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ด้านเพศ กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นต่อประสิทธิผลการ จัดการโครงการป้องกันการกระทำ ความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติดเรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไม่แตกต่าง

กัน ซึ่งสอดคล้องกับ พิชามณูย์ สมบุญ (2561) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงานกับ ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพนักงาน บริษัท เวสเทิร์น ดิจิตอล (ประเทศไทย) จำกัด ที่พบว่า ประสิทธิภาพ การปฏิบัติงานของพนักงาน จำแนกตามเพศ และประสบการณ์ทำงาน โดยรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านอายุ ด้านระดับการศึกษาสูงสุด และจำนวนครั้งที่ต้องโทษ มีความเห็นต่อประสิทธิภาพการจัดการโครงการป้องกัน การกระทำความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติดเรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยภาพรวมแตกต่างกัน ซึ่ง ขัดแย้งกับ การศึกษาของ ภาณุวัฒน์ มีเพียร และบุญเหลือ บุบผามาลา (2565) ผู้ต้องขังที่มีอายุ ระดับ การศึกษาที่ต่างกัน มีปัจจัยที่ทำให้มีการกระทำความผิดซ้ำโดยภาพรวมไม่แตกต่าง และขัดแย้งกับ นภา อินธิบาล (2562) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำความผิดซ้ำในคดียาเสพติด: กรณีศึกษาในเรือนจำกลาง ชลบุรี พบว่าโดยภาพรวมผู้ต้องขังชายคดียาเสพติด ไม่เห็นด้วยกับปัจจัยเกี่ยวกับการกระทำความผิดซ้ำผู้ต้องขังชาย คดียาเสพติด

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพการจัดการโครงการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติดเรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำโครงการไปปฏิบัติในเชิงบวก ใน ระดับปานกลาง จนถึงระดับ ค่อนข้างสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับ พงษ์กฤษณ์ มงคลสินธุ์ (2561) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดซ้ำในคดียาเสพติด ผลการศึกษาพบว่า เมื่อพิจารณาปัจจัยเรียงลำดับไปทีละด้านแล้ว พบว่ามีปัจจัยเพียง 2 ด้านจากทั้งหมด 7 ด้าน คือด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว และด้านสภาพทางเศรษฐกิจสังคมเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับการ กระทำความผิดซ้ำในคดียาเสพติดสำหรับปัจจัยภายในที่นำเอาปัจจัยมารวมกลุ่มกันประกอบด้วย การเห็นคุณค่าใน ตัวเอง การคบเพื่อน สุขภาพจิต และความสัมพันธ์ในครอบครัวแล้ว พบว่าปัจจัยภายในดังกล่าวนี้ ไม่มีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดซ้ำ ในทางตรงกันข้ามปัจจัยภายนอกที่ประกอบด้วย สภาพทางเศรษฐกิจสังคม นโยบายยาเสพติด และการปฏิบัติในกระบวนการยุติธรรมพบว่าปัจจัยภายนอกดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับการ กระทำความผิดซ้ำ และสอดคล้องกับ ธนาคม มาตวิจิตร (2562) ทำการศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพของการนำนโยบาย การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของจังหวัดราชบุรี พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายไป ปฏิบัติในภาพรวม ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรม การทำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านคุณลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติและด้านความร่วมมือร่วมใจ ของผู้ปฏิบัติมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับประสิทธิภาพของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไป ปฏิบัติของจังหวัดราชบุรี อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายไป ปฏิบัติด้านทรัพยากรของนโยบายและด้านสภาพเศรษฐกิจสังคม มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับประสิทธิภาพของ การทำนโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของจังหวัดราชบุรีอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 และ สอดคล้องการศึกษาของ ศศิศิรี รักดี (2562) ศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพการนำนโยบายหลัก สิทธิมนุษยชนไปปฏิบัติของผู้ต้องขังที่ติดเชื้อเอชไอวีของทัณฑสถานหญิงธนบุรีพบว่า ลักษณะส่วนบุคคลได้แก่ ระยะเวลาการปฏิบัติงานอายุและสถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการนำนโยบายหลักสิทธิ มนุษยชนไปปฏิบัติของผู้ต้องขังที่ติดเชื้อเอชไอวีของทัณฑสถานหญิงธนบุรีอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติด้านความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ มีความสัมพันธ์เชิงเหตุผลกับประสิทธิภาพการนำนโยบายหลักสิทธิมนุษยชนไปปฏิบัติของผู้ต้องขังที่ติดเชื้อเอช ไอวีของทัณฑสถานหญิงธนบุรีอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. การนำโครงการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติดเรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไปปฏิบัติควรได้รับการสนับสนุนงบประมาณอย่างเพียงพอ เพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการจัดการโครงการมากที่สุด
2. การดำเนินโครงการโครงการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติดเรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ควรมีหลักสูตรที่หลากหลาย เพื่อสามารถจูงใจและสร้างแนวคิดในการไม่กลับไปกระทำความผิดซ้ำคดียาเสพติดหลังพ้นโทษได้
3. เรือนจำฯ ควรสร้างความเชื่อมั่นของหลักสูตรที่จัดอบรมแก่ผู้ต้องขัง โดยการเผยแพร่ให้ประชาชนทราบ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นต่อประสิทธิผลของโครงการ
4. รัฐบาลควรมีความเข้มงวด เร่งปราบปราม และออกกฎหมาย กฎ และระเบียบ เพื่อป้องกันการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างประสบผลสำเร็จ
5. ควรมีการติดตามผลจากการดำเนินงานในทุกขั้นตอน ตั้งแต่ ก่อนอบรม ขณะอบรม และหลังการอบรม เพื่อให้ทราบถึงประสิทธิผลการจัดการโครงการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติดเรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการสอบถามความคิดเห็นจากประชาชน บุคคลภายนอก และผู้มีส่วนได้เสียจากการนำโครงการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำซ้อนกรณีคดียาเสพติดเรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไปปฏิบัติ
2. ควรสอบถามลักษณะการกระทำความผิดที่เกี่ยวกับยาเสพติด เพื่อนำมาออกแบบสอบถามให้สอดคล้องกับการเก็บข้อมูล สามารถนำไปวิเคราะห์หาแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรการอบรมได้

เอกสารอ้างอิง

- กรมราชทัณฑ์. (2567). รายงานสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์คดี พ.ร.บ. ยาเสพติดทั่วประเทศ. เข้าถึงได้จาก http://www.correct.go.th/rt1_0_3_pdf/report_result.php?date=2_0_2_4_-0_4_-01&report=drug.
- กรมราชทัณฑ์. (2567). รายงานสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ทั่วประเทศ. เข้าถึงได้จาก <http://www.correct.go.th/stathomepage/>.
- ธนาคม มาตวิจิตร. (2562). ประสิทธิภาพของการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของจังหวัดราชบุรี. (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). เพชรบุรี: มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด.
- นภา อินธิบาล. (2562). ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด: กรณีศึกษาเรือนจำกลางชลบุรี. (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปณณัฏฐ์ ต้นใจ. (2560). การกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดของผู้ต้องขังทัณฑสถานหญิงชลบุรี. (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พงษ์กฤษณ์ มงคลสินธุ์. (2561). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด. วารสารแสงอีสาน, 15(3), 47.

- พิชามญช์ สมบุญ.(2561). *ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงานกับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัท เวสเทิร์น ดิจิตอล (ประเทศไทย) จำกัด*. (การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต).ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- ภาณุวัฒน์ มีเพียร และบุญเหลือ บุบผามาลา.(2565). ปัจจัยที่ทำให้มีการกระทำผิดซ้ำในคดีอาชญากรรมของผู้ต้องขังเรือนจำกลางอุดรธานี. *วารสารวิชาการร้อยแก่นสาร*, 7(3), 17-18.
- มัทนา เมฆตรง. (2565). *ประสิทธิผลการนำนโยบายไปปฏิบัติในธุรกิจการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าในประเทศไทย*. (ดุษฎีนิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต). พระนครศรีอยุธยา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.
- ศศิศิขรี รักดี. (2562). *ประสิทธิผลการนำนโยบายหลักสิทธิมนุษยชนไปปฏิบัติของผู้ซึ่งที่ติดเชื้อเอชไอวีของทัณฑสถานหญิงธนบุรี*. (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). เพชรบุรี: มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด.
- James L. Gibson, John M. Lvankevich, James H. Donnelly, JR., Robert Konopaske. (2013). *Organizations: Behavior, Structure, Process*. (14th ed.) New York: McGraw-Hill.
- Van Meter, D. S., & Van Horn, C. E. (1975). The Policy Implementation Process: A Conceptual Framework. *Administration and Society*, 6(4), 445-488.